

Arrest

nr. 264 853 van 3 december 2021
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 29 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 7 december 2019, samen met de minderjarige zoon van verzoekster, dienden op 16 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 juli 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 12 juli 2021 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, P.J.C., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/12/2019

Overdracht CGVS: 04/01/2021

Er vond op 23 april 2021, van 14u22 tot 18u06, een persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Meester Tshibangu-Kadima loco meester Chatchatrian, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afwisselend woonachtig te zijn geweest in de kolonie Jardines Del Volcan, en de kolonie Alpes Suizos. Eerstgenoemde is onderdeel van de gemeente Ciudad Merliot, gelegen in het departement La Libertad. Laatstgenoemde maakt deel uit van Santa Tecla, eveneens onderdeel van het departement La Libertad. U woonde op deze plaatsen samen met uw twee zoons R.P.W.D. (...) en G.D. (cf. bijlage 26). In het huis in Jardines Del Volcan woonde ook de doopmeter van uw kinderen, die daar momenteel nog steeds verblijft. De vader van uw kinderen – en eveneens uw voormalige echtgenoot – W.D.R.T. woont in de Verenigde Staten. U was tewerkgesteld in een reclamebedrijf dat werd beheerd door uw familie.

Op 30 oktober 2019 ging u om vijf uur 's ochtends uw afval buiten zetten in de hoofdstraat vlakbij uw pasaje. Daar aangekomen was u getuige van een ontvoering, waarbij twee mannen een derde man in een auto dwongen. U herkende één van de ontvoerders als een lid van MS-13 (Mara Salvatrucha 13), dat vaak in uw wijk op post stond. Uw blik kruiste met de blik van dit bendelid, waarop u in paniek naar huis ging. Diezelfde dag vertrokken u en uw zoons naar het huis in Alpes Suizos. Uw zoons gingen die week niet meer naar school.

Op zondagavond 3 november keerden jullie 's avonds terug naar het huis in Jardines Del Volcan. Op maandag 4 november 2019 gingen uw zoons terug naar school. Toen R.P.W.D. thuis kwam vertelde hij dat hij aan de bushalte van de hoofdstraat was tegengehouden en bedreigd door een aantal mannen. Deze zeiden dat als zij iets verdacht zouden zien, of als iemand van jullie met de politie zou gaan praten, uw zoons zouden worden vermoord.

Daarop besloot u met uw zoons te verhuizen naar de huurwoning van uw moeder in Lourdes Colon. Hier aangekomen besloot u El Salvador te ontvluchten, en begonnen jullie voorbereidingen te treffen om het land te verlaten. Op 6 december 2019 verliet u El Salvador en reisde u via Spanje naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 december 2019.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende MS-13 u of uw kinderen iets zou aandoen. Verder vreest u dat leden van MS-13 uw zoons zouden ontvoeren.

U legt de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 12 november 2019, een paspoort op naam van G.D. dd. 10 januari 2018, een identiteitskaart op uw naam, een NIT op uw naam, een bundel certificaten inzake uw opleiding, een handelscontract, een bundel opleidingscertificaten, een kopie van een verslag van een psycholoog, een aanwezigheidsattest van een psycholoog, en een bundel nieuwsartikelen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand moet er immers op worden gewezen dat deze stukken niet van aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op

volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Hoewel in het attest van uw psycholoog wordt vermeld dat u wordt gediagnosticeerd met PTSS, wordt nergens in dat attest meegedeeld op welke manier die aandoening u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens nergens dat u niet in staat was om coherente verklaringen af te leggen. Zo bleek u in staat om uitgebreid en in detail te vertellen over uw directe vluchtaanleiding (CGVS, p. 15-16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Inzake uw verklaringen dat u in de ochtend van 30 oktober 2019 getuige was van een ontvoering door leden van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha – 13), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het bijzonder opmerkelijk is dat uit de verklaringen van u en uw zoon nergens kan worden afgeleid dat de bendeleden ooit naar uw huis zijn gekomen om u te confronteren met wat u die ochtend had gezien (CGVS, p. 19; CGVS R.P.W.D. (...)), 23.04.2021, p. 19), maar zij een week later wel uw zoon R.P.W.D. bedreigden toen deze van de bus stapte (CGVS, p. 14). Nochtans geeft u aan dat u oogcontact heeft gehad met één van de ontvoerders (CGVS, p. 15), hetgeen impliceert dat zij op de hoogte waren van het feit dat u getuige bent geweest van de ontvoering. Over het bendelid wiens blik u kruiste verklaart u verder dat deze vaak rondliep en op wacht stond in jullie wijk (CGVS, p. 15), waar hij u bijvoorbeeld bekeek als u zich naar de bushalte verplaatste (CGVS, p. 16). Over de veiligheidssituatie in de wijk Jardines Del Volcan verklaart u daarbij aansluitend dat deze zogenaamde 'wachters' van MS-13 voortdurend in uw wijk aanwezig waren en hele stegen in het oog hielden om te controleren welke personen binnen en buiten gaan (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen gedurende uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15), en de plattegrond van uw buurt die uw zoon R.P.W.D. tekende op het CGVS, kan daarnaast ook worden besloten dat uw huis zich in de pasage vlakbij de hoofdstraat situeert. De ligging van uw woning en de door u beschreven aanwezigheid van lokale wachtposten maken het meer dan waarschijnlijk dat de bende op de hoogte was van uw identiteit en woonplaats, hetgeen de nalatigheid van de bende na de door u geziene ontvoering alleen opmerkelijker maakt.

Wat betreft de door u verklaarde pogingen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten van uw land (CGVS, p. 15), dient vooreerst gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen hetgeen u liet optekenen in de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op eerstgenoemde instantie liet u immers expliciet noteren dat u op woensdag een klacht heeft neergelegd bij de politiedelegatie, maar daar geen kopie van heeft verkregen (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen aanvankelijk dat u naar twee politiekantoren bent gegaan die avond, maar de politie u telkens de mogelijkheid weigerde om een klacht neer te leggen omdat u het slachtoffer van de ontvoering niet kende, en hij niet tot uw familie behoorde (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met deze inconsistentie stelt u dat men u op DVZ misschien verkeerd begrepen heeft, maar de politie wel uw gegevens en verklaringen noteerde, en een kopie nam van uw identiteitskaart, maar ze u geen enkele kopie hebben overhandigd van uw verklaringen hoewel u daar naar hebt gevraagd (CGVS, p. 18). U bent er echter alsnog niet in geslaagd om te duiden waarom de politie enerzijds de moeite zou hebben gedaan om uw gegevens en klacht te noteren, en u later uit te nodigen voor een fotoherkenning (CGVS, p. 18), maar anderzijds toch weigerde om een officiële klacht op te stellen en u daar een kopie van te overhandigen. Deze repliek is bijgevolg niet afdoende om genoemde inconsistentie op te heffen en de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Bovendien is het zeer bizar dat de politie geen klacht zou willen hebben aanvaarden, louter omwille van het feit dat u het slachtoffer niet kende, en die persoon geen familie was van u (CGVS, p. 17). U herkende immers wel één van de daders als een bendelid van MS-13 dat vaak in jullie wijk op post stond (CGVS, p. 15), en was in staat om de auto te beschrijven die door de bendeleden werd gebruikt bij de ontvoering (CGVS, p. 17). Dit is immers relevante informatie die door de politie kan worden gebruikt om de daders op te sporen. De optelsom van bovenstaande elementen doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de door u beschreven incidenten met de bende 18.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uit jullie gedrag evenmin een grote medewerking aan dit politionele onderzoek blijkt, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees verder aantast. Zo stelt u dat u na uw poging om een klacht neer te leggen, u de politie zelf nooit meer heeft gecontacteerd

– zelfs niet nadat uw zoon R.P.W.D. werd bedreigd (CGVS, p. 19). Wel verklaart u dat zij u twee dagen later hebben uitgenodigd om deel te nemen aan een fotoherkenning om de dader te identificeren (CGVS, p. 18). U geeft echter aan dat u daar niet meer op bent ingegaan omdat u bang was en niets meer met de politie te maken wilde hebben (CGVS, p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat het zeer eigenaardig is dat u - slechts twee dagen nadat u naar de politie was gestapt - reeds besloot dat u niets meer met de politiediensten te maken wilde hebben (cf. supra). Hierover bevestigd legt u uit dat zij alleen geïnteresseerd waren in uw samenwerking, maar dat de agenten heel afstandelijk en koud waren, en u het gevoel had dat zij niet geïnteresseerd waren (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met de stelling dat hun uitnodiging net wel getuigt van interesse in uw verklaringen, reageert u dat u bang en in paniek was omdat u de agenten niet vertrouwde, daar er veel corrupte politiemensen zijn in uw land, en R.P.W.D. misschien wel werd bedreigd door de bendeleden omdat zij op de hoogte gesteld waren door de politieagenten (CGVS, p. 18). Het houdt evenwel geen steek dat u twee dagen nadat u had gepoogd een aangifte te doen plotsklaps het vertrouwen in de politie zou zijn kwijtgeraakt. U poneert met deze uitleg ook geen concrete aanleiding voor dit wantrouwen, gezien R.P.W.D. werd bedreigd drie dagen nadat u door de politie werd uitgenodigd voor een fotoherkenning (CGVS, p. 18). Jullie gebrekkige medewerking in deze doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in El Salvador.

Daarnaast is het gedrag van u en uw zoon moeilijk verenigbaar met de door u verklaarde vrees, namelijk dat u en uw kinderen vermoord zouden worden door bendeleden van MS-13 (CGVS, p. 16; CGVS R.P.W.D., p. 15). Nadat u getuige was van een ontvoering door leden van MS-13 vertrok u immers naar de wijk Alpes Suizos in Santa Tecla, een buurt die eveneens onder controle was van MS-13 (CGVS, p. 6). Daarna keerde u terug naar Jardines Del Volcan, waar ditmaal uw zoon R.P.W.D. werd bedreigd door MS-13, hetgeen u ertoe bracht een tweede maal te verhuizen naar een gebied waar MS-13 de plak zwaaide, namelijk Lourdes Colon (CGVS, p. 4). Er dient gesteld te worden dat het niet getuigt van een ernstige vrees dat u zich voor uw vertrek uit El Salvador meerdere keren heeft verplaatst naar een plaats waar dezelfde bende aan de macht is die u probeert te ontvluchten. Bovendien situeren de drie bovengenoemde locaties zich in hetzelfde departement La Libertad, en liggen zij geografisch niet ver uit elkaar (cf. blauwe map).

Verder dient ook gewezen te worden op uw verklaringen omtrent de door u neergelegde documenten, die u heeft verkregen in de periode tussen uw besluit om het land te verlaten op 4 november 2019 (CGVS, p. 9), en uw vertrek op 6 december 2019 (CGVS, p. 10). U verklaart namelijk dat u persoonlijk naar de bevoegde instanties bent gegaan om er de volgende documenten op te halen (CGVS, p. 12, 16). Op 7 november 2019 ging u de uittreksels van het strafregister van u en uw zoon R.P.W.D. afhalen bij het Ministerie van Justitie in San Salvador. Op 12 november 2019 ging u uw paspoort ophalen in San Salvador en verkreeg u uw geboorteakte bij de gemeentelijke diensten van Santa Tecla. Op 14 november 2019 begaf u zich naar reisagentschap Travel 180 in de kolonie Miramonte, gelegen in de gemeente San Salvador (CGVS, p. 9). Op 19 november 2019 ging u de attesten van goed gedrag en zeden van u en uw zoon R.P.W.D. ophalen in de kolonie Flor Blanca, een andere wijk van San Salvador. Op 20 november 2019 verkreeg u van het Instituut Emiliani in San Salvador - het instituut in Santa Tecla waar uw kinderen school liepen - een attest dat aangeeft dat uw zoon G.D. aan dit instituut heeft gestudeerd. Op 21 november 2019 ging u de bijhorende apostilles van de eerder genoemde uittreksels van het strafregister en de attesten van goed gedrag en zeden ophalen bij het Ministerie voor Buitenlandse Zaken in de rand van Santa Tecla. Op 28 november 2019 ging u naar het Ministerie van Onderwijs in San Salvador om uw diploma te laten authenticeren. Op 22 november 2019 werd de geboorteakte uw zoon R.P.W.D. verkregen in Santa Tecla. Ter volledigheid moet opgemerkt worden dat u voor de geboorteaktes en authenticatie van de door u neergelegde diploma's persoonlijk een afspraak maken vooraleer u deze kon ophalen (CGVS, p. 12). Ook verplaatste u zich naar de luchthaven om er van een vriend van uw ex-partner het document te ontvangen waarmee u G.D. zou kunnen meenemen naar het buitenland (CGVS, p. 16). Tenslotte zijn jullie de dag voor jullie vertrek uit het land nog afscheid gaan nemen van de grootouders van uw kinderen in de kolonie Alpes Suizos, in Santa Tecla (CGVS, p. 16) (locaties cf. blauwe map).

Er dient geconcludeerd te worden dat de optelsom van bovenstaande elementen in verband met uw gedrag in sterk contrast staat met uw verklaarde vrees, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder wordt ondermijnd. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Spanje, het eerste Europese land waar u arriveerde (CGVS, p. 10; CGVS R.P.W.D., p. 9).

Wat er ook zij van uw voorgehouden problemen met MS-13, het CGVS wil er tevens op wijzen dat de door u geschetste gebeurtenissen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien

om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Ondanks dat u getuige was van een ontvoering werd u immers op geen enkele manier bedreigd of fysieke schade berokkend door de ontvoerders in kwestie (CGVS, p. 17). Wat betreft het gebeuren waarbij R.P.W.D. werd aangesproken door de bendeleden, dient opgemerkt te worden dat R.P.W.D. geen wapens werden getoond (CGVS R.P.W.D., p. 19), geen enkel fysiek leed werd aangedaan, en enkel verbaal werd bedreigd (CGVS R.P.W.D., p. 19). Deze elementen kunnen dan ook niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen voor het CGVS vallen bovendien geen concrete aanwijzingen af te leiden die er op zouden wijzen dat de bendeleden u zijn komen zoeken op uw respectievelijke verblijfplaatsen. Nochtans had MS-13 de controle over de opeenvolgende gebieden waar u verbleef (CGVS, p. 5, 6). Desondanks geeft u aan dat er voor zover u weet nooit bendeleden hebben aangeklopt of aangebeld bij uw woning in de kolonie Jardines Del Volcan (CGVS, p. 19), en had ook uw moeder in Lourdes Colon geen problemen na uw vertrek (CGVS, p. 20). Bovendien heeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud geïllustreerd hoe u meerdere malen naar buiten kwam (cf. supra). Het is zeer merkwaardig dat de wachtposten nooit iets hebben ondernomen als u naar buiten kwam. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de doopmeter van uw kinderen, die sinds het begin van jullie problemen en tot vandaag nog steeds woonachtig is in de wijk Jardines Del Volcan (CGVS, p. 19), geen problemen heeft gekend sinds jullie de wijk hebben verlaten (CGVS, p. 20). Wat betreft uw verklaring dat u zich in de periode voor uw vertrek uit uw land soms bekeken en achtervolgd voelde (CGVS, p. 20), dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft gemerkt dat u effectief werd gevolgd en u deze idee verder wijdt aan paranoia (CGVS, p. 20). Er dient geconcludeerd te worden dat er geen elementen zijn die er op zouden wijzen dat u of uw kinderen ooit nog werden gezocht, of dat u nu nog steeds zou worden gezocht door de bendeleden. Dit besluit relateert verder de door u verklaarde vrees om vermoord te worden door de bende MS-13.

Over het verslag en het aanwezigheidsattest van uw psychologe, moet tenslotte worden opgemerkt dat deze documenten niet volstaan om de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas te herstellen. In het aanwezigheidsattest staat immers slechts dat u zes keer aanwezig was op een afspraak voor psychologische hulpverlening met psychologe J. Cramm. In het verslag van laatstgenoemde wordt gesteld dat u wordt gediagnostiseerd met een post-traumatisch stresssyndroom (PTSS). Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat dit attest uitgaat van een psycholoog en dus niet van een psychiater. Bovendien wordt in dit attest nergens vermeld of aan deze diagnose enig objectief neuro-psychologisch onderzoek voorafging. Evenmin valt uit dit attest af te leiden welke levensbedreigende situatie in uw thuisland El Salvador de exacte oorzaak is van uw PTSS. Deze attesten van uw psycholoog slagen er dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald (CGVS, p. 15, 16; CGVS R.P.W.D., p. 14, 15).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episo_de_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De door u neergelegde bundel kopieën van artikelen kan hierop geen ander zicht werpen, gezien deze artikelen louter verwijzen naar de algemene situatie in El Salvador, en daarbij aansluitend slechts een aantal geïsoleerde incidenten aanhalen die geen direct verband kennen met de door u verklaarde gebeurtenissen (CGVS, p. 12).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Immers, uw paspoort, identiteitskaart, en NIT bevatten enkel informatie over uw identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Eenzelfde conclusie geldt wat betreft het paspoort van uw zoon G.D. De kopie van het handelscontract bevat gegevens over het promotiebedrijf van uw familie. De bundel certificaten inzake uw opleiding geven tenslotte alleen meer informatie over uw onderwijsniveau. In verband met de opmerkingen van uw advocaat meester Loobuyck over de notities van het persoonlijk onderhoud, dient opgemerkt te worden dat deze slechts betrekking hebben op enkele zinsconstructies en de schrijfwijze van een aantal eigennamen die niet relevant zijn voor deze beslissing.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van uw zoon, R.P.W.D. (...), eveneens wordt besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, R.P.W.D., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/12/2019

Overdracht CGVS: 04/01/2021

Er vond op 23 april 2021, van 9u11 tot 13u14, een persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Tshibangu-Kadima loco meester Chatchatrian, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afwisselend woonachtig te zijn geweest in de kolonie Jardines Del Volcan, en de kolonie Alpes Suizos. Eerstgenoemde is onderdeel van de gemeente Ciudad Merliot, gelegen in het departement La Libertad. Laatstgenoemde maakt deel uit van Santa Tecla, eveneens onderdeel van het departement La Libertad. U woonde op deze plaatsen samen met uw moeder, P.J.C. (...) en uw broer G.D. (cf. bijlage 26 moeder). In het huis in Jardines Del Volcan woonde ook uw doopmeter, die daar momenteel nog steeds verblijft. Uw vader W.D.R.T. woont in de Verenigde Staten. In uw land van herkomst was u student.

Op 30 oktober 2019 ging uw moeder 's ochtends het afval buiten zetten in de hoofdstraat nabij uw pasaje. Daar aangekomen was zij getuige van een ontvoering, waarbij twee mannen een derde man in een auto dwongen. Uw moeder herkende één van de ontvoerders als een lid van MS-13 (Mara Salvatrucha 13), dat altijd aan de ingang van de wijk stond. De blik van uw moeder kruiste met de blik van dit bendelid. Diezelfde dag vertrok u met uw moeder en uw zoon naar het huis in Alpes Suizos. U en G.D. gingen die week niet meer naar school.

Op zondagavond 3 november 2019 keerden jullie terug naar jullie huis in de kolonie Jardines Del Volcan. Op maandag 4 november 2019 gingen u en uw broer terug naar school. Toen u in de namiddag van de bus stapte ter hoogte van de hoofdstraat aan uw pasaje werd u tegengehouden en verbaal bedreigd door

drie mannen. Deze zeiden dat als zij de politie zouden zien patrouilleren, of als iemand van jullie met de politie zou gaan praten, u en uw broer zouden worden vermoord door de bende.

Daarop besloten jullie te verhuizen naar de huurwoning van uw grootmoeder in Lourdes Colon. De daaropvolgende week besloten jullie El Salvador te ontvluchten en begonnen jullie voorbereidingen te treffen om het land te verlaten. Op 6 december 2019 verliet u El Salvador en reisde u via Spanje naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 december 2019.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende MS-13 u zal vermoorden.

U legt de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een identiteitskaart op uw naam, een NIT op uw naam, een tekening, een rijbewijs op uw naam, een bundel boarding passes, een bundel reservatieformulieren voor een vlucht, een bundel facturen en contracten, een bewijs van goed gedrag en zeden op uw naam, een uittreksel van het strafregister op uw naam, een geboorteakte op uw naam, een geboorteakte op naam van uw moeder, twee geboorteaktes op naam van uw broer, een geboorteakte op naam van u en uw moeder, een uittreksel van het strafregister op naam van uw moeder, een bewijs van goed gedrag en zeden op naam van uw moeder, een attest van toelating van een tweede ouder om het land te verlaten, en een bundel met opmerkingen over het gehoorverslag.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Uit uw verklaringen blijkt dat alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming gelinkt zijn aan de problemen van uw moeder, P.C.J. ((...)) (CGVS, p. 8). Aangezien in het kader van het verzoek van uw moeder de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van het ongegronde karakter van haar asielmotieven, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw moeder werd als volgt gemotiveerd:
[idem bestreden beslissing verzoekster]

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Immers, uw paspoort, identiteitskaart, de kopie van uw NIT, rijbewijs, uw uittreksel van het strafregister, attest van goed gedrag en zeden, en geboorteakte bevatten enkel meer informatie over uw identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Het attest van goed gedrag en zeden van uw moeder, haar uittreksel van het strafregister, haar geboorteakte, en de geboorteaktes van uw broer G.D. bevatten op hun buurt gegevens over de identiteit van respectievelijk uw moeder en uw broer G.D.. De bundel met reservatieformulieren en de bundel boarding passes bevatten meer gegevens over uw reisroute, die momenteel eveneens geen onderwerp is van discussie. De tekening van de buurt waar u woonde geeft een beter beeld van de omgeving waar u woonde. Meer informatie over het familiebedrijf waar uw moeder werkte kan gevonden worden in de bundel contracten en facturen van het desbetreffende bedrijf. De bundel certificaten in verband met respectievelijk uw opleiding en die van uw broer G.D. vertellen meer over jullie onderwijsniveau. Van de kopie het kasticket van een betaling valt af te leiden dat uw broer G.D. nog een opleiding wenste te volgen voor uw vertrek uit El Salvador. Wat betreft uw opmerkingen over het gehoorverslag dient opgemerkt te worden dat deze geen betrekking hebben op essentiële informatie, en voornamelijk ingaan op schrijfwijze van enkele woorden en namen. Deze opmerkingen hebben echter geen invloed op bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Mevrouw P.J.C. (verzoekster) (RvV 264 675) en de heer R.P.W.D. (verzoeker) (RvV 264 669) zijn moeder en zoon. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In het verzoekschrift in hoofde van verzoekster, dat werd overgenomen in het verzoekschrift van verzoeker, wordt een schending aangevoerd van de volgende bepalingen:

*“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Met betrekking tot de vluchtelingenstatus wordt vooreerst toegelicht als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij stelt eerstens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen door de bendeleden die verzoekende partij hebben gedwongen om haar land te verlaten.

Verwerende partij meent echter eigen hypothesen te kunnen maken en maakt er een eigen verhaal van van wat zij als ‘logische handelingen’ van de bendeleden vindt om dan het relaas op basis van haar eigen veronderstellingen in twijfel te trekken. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij heeft niet in de hand hoe de bendeleden handelen, waar ze haar aanspreken en op welke manier zij haar bedreigen. Het is dan ook niet ernstig om het relaas in twijfel te trekken - niet op basis van tegenstellingen of inconsistenties - maar louter op haar eigen subjectief aanvoelen.

II.1.2. Vervolgens stelt verwerende partij het volgende omtrent de klacht die zij bij de politie indiende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek en maakt ook hier speculaties en misplaatste hypothesen van hoe de politie zou moeten gehandeld hebben. De realiteit in het land van herkomst van verzoekende partij is geheel anders dan wat de verwerende partij doet uitschijnen over hoe de politie zou moeten handelen. Verzoekende partij werd erg lauw onthaald door de politie. Haar klacht werd amper genoteerd en de politie noemde sommige bendeleden zelfs bij hun bijnaam, alsof zij hen erg goed kende. Verzoekende partij vertrouwde de politieagent absoluut niet. De agent maakte zelfs de grap ‘het zou mij niet verbazen als we die ontvoerde gefolterd en ontdaan van zijn ledematen terugvinden...’ De manier waarop werd omgegaan met haar klacht en hetgeen zij gezien had deed verzoekende partij haar volledige vertrouwen verliezen in de politie. Dit is ook de reden waarom zij niet meer is ingegaan op de uitnodiging op fotoherkenning. Zelfs bij de politie vreesde zij voor haar leven.

Verwerende partij heeft zich klaarblijkelijk niet kunnen inleven in de situatie waarin verzoekende partij zich in bevond. Niet alles is zo zwart en wit als zij doet uitschijnen. De politie functioneert er niet zoals hier in België. Verwerende partij kent klaarblijkelijk de werking niet van de politie of verkiest om deze te negeren. Verwerende partij is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat verzoekende partij er liep. Verzoekende partij kon geen kant op en besliste om haar land te verlaten.

II.1.3 Dat de politie zelf corrupt is, blijkt tevens uit verschillende rapporten. Zij staan immers gekend informatie over klachten door te spelen aan de bendeleden, zoals ook blijkt uit het Country Policy and Information Note van januari 2021 : (stuk 3)

p. 78-80

[citaat uit verzoekschrift, stuk 3]

De redenering en motivering van verwerende partij is dan ook bijzonder onzorgvuldig en toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij aan.

Dat verwerende partij de incidenten 'vreemd en weinig aannemelijk' vindt, doet geen afbreuk aan de gebeurtenissen hetgeen verzoekende partij ertoe gedwongen heeft om El Salvador te verlaten.

Verwerende partij kent duidelijk de werking van de bendes niet in EL Salvador en minimaliseert ten onrechte de vrees en de problemen van verzoekende partij. Zij vrees bij terugkeer dat de bendeleden haar en haar zonen zullen vermoorden, zoals zij ook aangaf op het gehoor.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

II.1.4. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij had deze documenten nodig om het land te kunnen verlataen. Zij had geen andere keuze dan bepaalde risico's te nemen. Zij nam wel haar voorzorgsmaatregelen en nam een privé taxi (Uber). Op de luchthaven in Spanje hadden zij maar twee uur om de transit te maken naar België. Moesten zij dan op de luchthaven op zoek gaan naar de asielinstanties om een aanvraag in te dienen?? Verzoekende partij was op de vlucht en had haar ticket geboekt tot in België. Hoe vormt het niet aanvragen van asiel tijdens een korte overstap in Spanje een afdoende reden om haar relaas en vrees in twijfel te trekken? Dit slaat kant noch wal.

II.1.5. Vervolgens tracht verwerende partij de problemen van verzoekende partij te minimaliseren;

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is zich nochtans erg goed bewust van het gevaar van de bendeleden en de terreur die zij zaaien. Verzoekende partij wilde haar gezin beschermen, diende klacht in bij de politie, maar verloor al snel haar geloof dat zij hen zouden kunnen helpen. Zij zag geen andere uitweg dan haar land te ontvluchten.

II.1.6. Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

Verder wordt aangevoerd dat verzoekster minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeert de motieven van de bestreden beslissing over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat zij zonder gevaar voor haar leven kan terugkeren naar El Salvador. Zij stelt verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijst erop dat anno 2021 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is. Zij citeert hierbij uit een persartikel van 22 november 2019 van The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 van Foreign Policy.

Verder voert verzoekster aan dat de situatie volledig dreigt te ontsporen door de huidige coronacrisis. Zij meent dat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan volharden dat zij kan terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet enkel zullen verzoekers geconfronteerd worden met bendes die hen afpersen, zij zullen tevens geen werk vinden door de huidige coronacrisis, noch zullen zij de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte.

Het verzoekschrift besluit als volgt:

"II.1.8. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers de "Country Policy and Information Note: El Salvador: Fear of gangs" van UK Home Office van januari 2021 (stuk 3) toe aan de verzoekschriften.

3.1.3. In het dossier van verzoeker betoogt de commissaris-generaal in een nota met opmerkingen dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt de CGVS-vragenlijst in hoofde van verzoekster toe.

3.1.4. In het dossier van verzoekster brengt de commissaris-generaal in een aanvullende nota van 14 oktober 2021 de COI Focus “*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*” van Cedoca van 13 juli 2021 ter kennis.

3.1.5. In een aanvullende nota van 19 oktober 2021 leggen verzoekers een psychologisch attest in hoofde van verzoekster van psycholoog J. Cramm van 4 oktober 2021 (stuk 1) neer.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Hun verweer in de verzoekschriften blijft in wezen beperkt tot het volharden in de geloofwaardigheid van hun verklaringen en hun vrees voor vervolging door de bende MS13, te citeren uit algemene landinformatie, het poneren van persoonlijke vergoelijkingsen en *post-factum* verklaringen en het op algemene wijze minimaliseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Met het louter poneren dat de commissaris-generaal de situatie in El Salvador minimaliseert en het niet ernstig is om hun relaas louter op basis van subjectieve veronderstellingen in twijfel te trekken, kunnen verzoekers niet *in concreto* afbreuk doen aan de motivering in de bestreden beslissingen. Hierin werd op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat de benedeleden verzoekster, die volgens haar verklaringen getuige was van een ontvoering door de bende MS13, nooit persoonlijk zouden hebben aangesproken of bedreigd naar aanleiding van deze feiten. In de Salvadoraanse context kan immers wel degelijk worden verwacht dat de benedeleden, indien zij verzoekster werkelijk zouden willen bedreigen, zich niet enkel zouden wenden tot de zoon van verzoekster, doch haar ook persoonlijk zouden aanspreken na de feiten waar zij getuige van was of nadien, toen verzoekster terug verhuisde naar haar woning. De bestreden beslissingen merken hierbij terecht op dat uit verzoekers' verklaringen kan worden afgeleid dat verzoeksters identiteit en woonplaats bekend was bij de benedeleden. Het verweer in de verzoekschriften dat verzoekster niet in de hand heeft op welke manier de benedeleden haar bedreigen, kan geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekers' verklaringen op dit punt op zich ongeloofwaardig zijn. De Raad benadrukt dat verzoekers' verklaringen een voldoende bewijs kunnen vormen van hun hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat deze eerlijk, mogelijk en geloofwaardig zijn. Verzoekers' verklaringen over de handelswijze van de benedeleden doen wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun relaas.

Het verweer dat de commissaris-generaal de werking van de Salvadoraanse politie niet kent, klemmt met de landeninformatie waarop de bestreden beslissing steunt. Ook het argument dat deze niet werkt zoals in België, doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen dat verzoekers' verklaringen over de handelswijze van de politie niet aannemelijk zijn. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij dat het geenszins logisch is dat de politie enerzijds de moeite zou doen om verzoeksters gegevens en klacht te willen noteren en haar uit te nodigen voor een fotoherkenning doch anderzijds geen officiële klacht zou willen opstellen louter omwille van het feit dat verzoekster het slachtoffer niet kende. Ook uit de geciteerde algemene informatie inzake de corruptie van de politie in El Salvador (verzoekschrift, stuk 3), die geen betrekking heeft op de zaak van verzoekers, kan niet blijken dat dergelijke verklaringen alsnog als aannemelijk zouden kunnen worden beschouwd.

Ook het verweer dat verzoekster niet is ingegaan op de vraag van de politie tot fotoherkenning omdat zij haar vertrouwen verloor in de politie door de manier waarop zij omgingen met haar klacht, wordt niet aanvaard ter verklaring of verschoning van de vaststellingen in de bestreden beslissingen. Dit verweer blijft enerzijds beperkt tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en anderzijds betreffen het *post factum* verklaringen na confrontatie met de motieven van de bestreden beslissing. Dat zij tijdens hun persoonlijke onderhoud niet verklaarden dat een politieagent de bijnamen van de benedeleden zou hebben gegeven en een grap maakte over de ontvoerde persoon (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15-16), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Dergelijke blote beweringen kunnen niet volstaan om te verklaren waarom verzoekster, amper twee dagen nadat zij een klacht indiende bij de politie, het vertrouwen volledig zou zijn verloren waardoor zij niet wou ingaan op het verzoek tot foto-herkenning van de dader. In de bestreden beslissingen werd er immers terecht op gewezen dat dit verzoek wel degelijk blijkt gaf dat de politie de zaak serieus nam. Het louter citeren van algemene informatie inzake corruptie bij de Salvadoraanse politie doet dan ook geen afbreuk aan deze vaststellingen, gezien uit verzoeksters verklaringen blijkt dat de politie haar klacht wel degelijk verder had onderzocht. Verzoekster verklaarde bovendien dat zij een klacht ging indienen bij de politie om bescherming te verkrijgen tegen de benadeelden (administratief dossier verzoekster, CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2).

Waar verzoekers nog aanvoeren dat verzoekster geen andere keuze had dan risico's te nemen omdat zij documenten nodig had om haar land te verlaten, doch wel bepaalde voorzorgsmaatregelen nam bij het ophalen van deze documenten, merkt de Raad op dat dit een blote *post-factum* verklaring betreft. Zij gaat er bovendien aan voorbij dat uit haar verklaringen blijkt dat zij tevens nog afscheid ging nemen van de grootouders van haar kinderen (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). De motivering dat verzoeksters gedrag voor haar vertrek uit haar land van herkomst niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde, blijft dan ook overeind.

Het louter volharden in hun vrees voor vervolging, het gevaar van de bendes en hun bewering dat zij geen andere keuze zagen dan hun land te ontvluchten, doet geen afbreuk aan de beoordeling van verzoekers' verklaringen en de beoordeling van verzoekers' relaas in de bestreden beslissingen. De bestreden beslissingen oordeelden immers terecht dat de door verzoekers ingeroepen problemen niet geloofwaardig dan wel minstens onvoldoende zwaarwichtig zijn om tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in hun hoofde te besluiten.

Het in de bestreden beslissingen opgeworpen motief omtrent het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming in Spanje is *in casu* bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissingen.

Volgende motieven van de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, die werden overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, zijn pertinent, correct en vinden steun in de administratieve dossiers, zodat zij bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad:

"Inzake uw verklaringen dat u in de ochtend van 30 oktober 2019 getuige was van een ontvoering door leden van de bende MS-13 (Mara Salvatrucha – 13), dient vooreerst opgemerkt te worden dat het bijzonder opmerkelijk is dat uit de verklaringen van u en uw zoon nergens kan worden afgeleid dat de benadeelden ooit naar uw huis zijn gekomen om u te confronteren met wat u die ochtend had gezien (CGVS, p. 19; CGVS R.P.W.D. (...)), 23.04.2021, p. 19), maar zij een week later wel uw zoon R.P.W.D. bedreigden toen deze van de bus stapte (CGVS, p. 14). Nochtans geeft u aan dat u oogcontact heeft gehad met één van de ontvoerders (CGVS, p. 15), hetgeen impliceert dat zij op de hoogte waren van het feit dat u getuige bent geweest van de ontvoering. Over het bendelid wiens blik u kruiste verklaart u verder dat deze vaak rondliep en op wacht stond in jullie wijk (CGVS, p. 15), waar hij u bijvoorbeeld bekeek als u zich naar de bushalte verplaatste (CGVS, p. 16). Over de veiligheidssituatie in de wijk Jardines Del Volcan verklaart u daarbij aansluitend dat deze zogenaamde 'wachters' van MS-13 voortdurend in uw wijk aanwezig waren en hele stegen in het oog hielden om te controleren welke personen binnen en buiten gaan (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen gedurende uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15), en de plattegrond van uw buurt die uw zoon R.P.W.D. tekende op het CGVS, kan daarnaast ook worden besloten dat uw huis zich in de pasage vlakbij de hoofdstraat situeert. De ligging van uw woning en de door u beschreven aanwezigheid van lokale wachtposten maken het meer dan waarschijnlijk dat de bende op de hoogte was van uw identiteit en woonplaats, hetgeen de nalatigheid van de bende na de door u geziene ontvoering alleen opmerkelijker maakt.

Wat betreft de door u verklaarde pogingen om bescherming te zoeken bij de autoriteiten van uw land (CGVS, p. 15), dient vooreerst gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen hetgeen u liet optekenen in de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op eerstgenoemde instantie liet u immers expliciet noteren dat u op woensdag een klacht heeft neergelegd bij de politiedelegatie, maar daar geen kopie van heeft verkregen (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Op het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen aanvankelijk dat u naar twee politiekantoren bent gegaan die avond, maar de politie u telkens de mogelijkheid weigerde om een klacht neer te leggen omdat u het slachtoffer van de ontvoering niet kende, en hij niet tot uw familie behoorde (CGVS, p. 17).

Geconfronteerd met deze inconsistentie stelt u dat men u op DVZ misschien verkeerd begrepen heeft, maar de politie wel uw gegevens en verklaringen noteerde, en een kopie nam van uw identiteitskaart, maar ze u geen enkele kopie hebben overhandigd van uw verklaringen hoewel u daar naar hebt gevraagd (CGVS, p. 18). U bent er echter alsnog niet in geslaagd om te duiden waarom de politie enerzijds de moeite zou hebben gedaan om uw gegevens en klacht te noteren, en u later uit te nodigen voor een fotoherkenning (CGVS, p. 18), maar anderzijds toch weigerde om een officiële klacht op te stellen en u daar een kopie van te overhandigen. Deze repliek is bijgevolg niet afdoende om genoemde inconsistentie op te heffen en de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Bovendien is het zeer bizar dat de politie geen klacht zou willen hebben aanvaarden, louter omwille van het feit dat u het slachtoffer niet kende, en die persoon geen familie was van u (CGVS, p. 17). U herkende immers wel één van de daders als een bendelid van MS-13 dat vaak in jullie wijk op post stond (CGVS, p. 15), en was in staat om de auto te beschrijven die door de bendeleden werd gebruikt bij de ontvoering (CGVS, p. 17). Dit is immers relevante informatie die door de politie kan worden gebruikt om de daders op te sporen. De optelsom van bovenstaande elementen doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de door u beschreven incidenten met de bende 18.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uit jullie gedrag evenmin een grote medewerking aan dit politionele onderzoek blijkt, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees verder aantast. Zo stelt u dat u na uw poging om een klacht neer te leggen, u de politie zelf nooit meer heeft gecontacteerd – zelfs niet nadat uw zoon R.P.W.D. werd bedreigd (CGVS, p. 19). Wel verklaart u dat zij u twee dagen later hebben uitgenodigd om deel te nemen aan een fotoherkenning om de dader te identificeren (CGVS, p. 18). U geeft echter aan dat u daar niet meer op bent ingegaan omdat u bang was en niets meer met de politie te maken wilde hebben (CGVS, p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat het zeer eigenaardig is dat u - slechts twee dagen nadat u naar de politie was gestapt - reeds besloot dat u niets meer met de politiediensten te maken wilde hebben (cf. supra). Hierover bevraagd legt u uit dat zij alleen geïnteresseerd waren in uw samenwerking, maar dat de agenten heel afstandelijk en koud waren, en u het gevoel had dat zij niet geïnteresseerd waren (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met de stelling dat hun uitnodiging net wel getuigt van interesse in uw verklaringen, reageert u dat u bang en in paniek was omdat u de agenten niet vertrouwde, daar er veel corrupte politiemensen zijn in uw land, en R.P.W.D. misschien wel werd bedreigd door de bendeleden omdat zij op de hoogte gesteld waren door de politieagenten (CGVS, p. 18). Het houdt evenwel geen steek dat u twee dagen nadat u had gepoogd een aangifte te doen plotsklaps het vertrouwen in de politie zou zijn kwijtgeraakt. U poneert met deze uitleg ook geen concrete aanleiding voor dit wantrouwen, gezien R.P.W.D. werd bedreigd drie dagen (...) u door de politie werd uitgenodigd voor een fotoherkenning (CGVS, p. 18). Jullie gebrekkige medewerking in deze doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in El Salvador.

Daarnaast is het gedrag van u en uw zoon moeilijk verenigbaar met de door u verklaarde vrees, namelijk dat u en uw kinderen vermoord zouden worden door bendeleden van MS-13 (CGVS, p. 16; CGVS R.P.W.D., p. 15). Nadat u getuige was van een ontvoering door leden van MS-13 vertrok u immers naar de wijk Alpes Suizos in Santa Tecla, een buurt die eveneens onder controle was van MS-13 (CGVS, p. 6). Daarna keerde u terug naar Jardines Del Volcan, waar ditmaal uw zoon R.P.W.D. werd bedreigd door MS-13, hetgeen u ertoe bracht een tweede maal te verhuizen naar een gebied waar MS-13 de plak zwaaide, namelijk Lourdes Colon (CGVS, p. 4). Er dient gesteld te worden dat het niet getuigt van een ernstige vrees dat u zich voor uw vertrek uit El Salvador meerdere keren heeft verplaatst naar een plaats waar dezelfde bende aan de macht is die u probeert te ontvluchten. Bovendien situeren de drie bovengenoemde locaties zich in hetzelfde departement La Libertad, en liggen zij geografisch niet ver uit elkaar (cf. blauwe map).

Verder dient ook gewezen te worden op uw verklaringen omtrent de door u neergelegde documenten, die u heeft verkregen in de periode tussen uw besluit om het land te verlaten op 4 november 2019 (CGVS, p. 9), en uw vertrek op 6 december 2019 (CGVS, p. 10). U verklaart namelijk dat u persoonlijk naar de bevoegde instanties bent gegaan om er de volgende documenten op te halen (CGVS, p. 12, 16). Op 7 november 2019 ging u de uittreksels van het strafregister van u en uw zoon R.P.W.D. afhalen bij het Ministerie van Justitie in San Salvador. Op 12 november 2019 ging u uw paspoort ophalen in San Salvador en verkreeg u uw geboorteakte bij de gemeentelijke diensten van Santa Tecla. Op 14 november 2019 begaf u zich naar reisagentschap Travel 180 in de kolonie Miramonte, gelegen in de gemeente San Salvador (CGVS, p. 9). Op 19 november 2019 ging u de attesten van goed gedrag en zeden van u en uw zoon R.P.W.D. ophalen in de kolonie Flor Blanca, een andere wijk van San Salvador. Op 20 november 2019 verkreeg u van het Instituut Emiliani in San Salvador - het instituut in Santa Tecla waar uw kinderen school liepen - een attest dat aangeeft dat uw zoon G.D. aan dit instituut heeft gestudeerd.

Op 21 november 2019 ging u de bijhorende apostilles van de eerder genoemde uittreksels van het strafregister en de attesten van goed gedrag en zeden ophalen bij het Ministerie voor Buitenlandse Zaken in de rand van Santa Tecla. Op 28 november 2019 ging u naar het Ministerie van Onderwijs in San Salvador om uw diploma te laten authenticeren. Op 22 november 2019 werd de geboorteakte uw zoon R.P.W.D. verkregen in Santa Tecla. Ter volledigheid moet opgemerkt worden dat u voor de geboorteaktes en authenticatie van de door u neergelegde diploma's persoonlijk een afspraak maken vooraleer u deze kon ophalen (CGVS, p. 12). Ook verplaatste u zich naar de luchthaven om er van een vriend van uw ex-partner het document te ontvangen waarmee u G.D. zou kunnen meenemen naar het buitenland (CGVS, p. 16). Tenslotte zijn jullie de dag voor jullie vertrek uit het land nog afscheid gaan nemen van de grootouders van uw kinderen in de kolonie Alpes Suizos, in Santa Tecla (CGVS, p. 16) (locaties cf. blauwe map).

Er dient geconcludeerd te worden dat de optelsom van bovenstaande elementen in verband met uw gedrag in sterk contrast staat met uw verklaarde vrees, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen verder wordt ondermijnd. Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat u geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Spanje, het eerste Europese land waar u arriveerde (CGVS, p. 10; CGVS R.P.W.D., p. 9).

Wat er ook zij van uw voorgehouden problemen met MS-13, het CGVS wil er tevens op wijzen dat de door u geschetste gebeurtenissen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Ondanks dat u getuige was van een ontvoering werd u immers op geen enkele manier bedreigd of fysieke schade berokkend door de ontvoerders in kwestie (CGVS, p. 17). Wat betreft het gebeuren waarbij R.P.W.D. werd aangesproken door de bendeleden, dient opgemerkt te worden dat R.P.W.D. geen wapens werden getoond (CGVS R.P.W.D., p. 19), geen enkel fysiek leed werd aangedaan, en enkel verbaal werd bedreigd (CGVS R.P.W.D., p. 19). Deze elementen kunnen dan ook niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen voor het CGVS vallen bovendien geen concrete aanwijzingen af te leiden die er op zouden wijzen dat de bendeleden u zijn komen zoeken op uw respectievelijke verblijfplaatsen. Nochtans had MS-13 de controle over de opeenvolgende gebieden waar u verbleef (CGVS, p. 5, 6). Desondanks geeft u aan dat er voor zover u weet nooit bendeleden hebben aangeklopt of aangebeld bij uw woning in de kolonie Jardines Del Volcan (CGVS, p. 19), en had ook uw moeder in Lourdes Colon geen problemen na uw vertrek (CGVS, p. 20). Bovendien heeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud geïllustreerd hoe u meerdere malen naar buiten kwam (cf. supra). Het is zeer merkwaardig dat de wachtposten nooit iets hebben ondernomen als u naar buiten kwam. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de doopmeter van uw kinderen, die sinds het begin van jullie problemen en tot vandaag nog steeds woonachtig is in de wijk Jardines Del Volcan (CGVS, p. 19), geen problemen heeft gekend sinds jullie de wijk hebben verlaten (CGVS, p. 20). Wat betreft uw verklaring dat u zich in de periode voor uw vertrek uit uw land soms bekeken en achtervolgd voelde (CGVS, p. 20), dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft gemerkt dat u effectief werd gevolgd en u deze idee verder wijdt aan paranoia (CGVS, p. 20). Er dient geconcludeerd te worden dat er geen elementen zijn die er op zouden wijzen dat u of uw kinderen ooit nog werden gezocht, of dat u nu nog steeds zou worden gezocht door de bendeleden. Dit besluit relateert verder de door u verklaarde vrees om vermoord te worden door de bende MS-13."

De Raad treedt verder de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat de neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. In de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster werd in dit verband op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

"Over het verslag en het aanwezigheidsattest van uw psychologe, moet tenslotte worden opgemerkt dat deze documenten niet volstaan om de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas te herstellen. In het aanwezigheidsattest staat immers slechts dat u zes keer aanwezig was op een afspraak voor psychologische hulpverlening met psychologe J. Cramm. In het verslag van laatstgenoemde wordt gesteld dat u wordt gediagnostiseerd met een post-traumatisch stresssyndroom (PTSS). Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat dit attest uitgaat van een psycholoog en dus niet van een psychiater. Bovendien wordt in dit attest nergens vermeld of aan deze diagnose enig objectief neuro-psychologisch onderzoek voorafging. Evenmin valt uit dit attest af te leiden welke levensbedreigende situatie in uw thuisland El Salvador de exacte oorzaak is van uw PTSS. Deze attesten van uw psycholoog slagen er dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Immers, uw paspoort, identiteitskaart, en NIT bevatten enkel informatie over uw identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Eenzelfde conclusie geldt wat betreft het paspoort van uw zoon G.D. De kopie van het handelscontract bevat gegevens over het promotiebedrijf van uw familie. De bundel certificaten inzake uw opleiding geven tenslotte alleen meer informatie over uw onderwijsniveau. In verband met de opmerkingen van uw advocaat meester Loobuyck over de notities van het persoonlijk onderhoud, dient opgemerkt te worden dat deze slechts betrekking hebben op enkele zinsconstructies en de schrijfwijze van een aantal eigennamen die niet relevant zijn voor deze beslissing.”

In de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker werd in dit verband terecht geoordeeld dat:

“De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Immers, uw paspoort, identiteitskaart, de kopie van uw NIT, rijbewijs, uw uittreksel van het strafregister, attest van goed gedrag en zeden, en geboorteakte bevatten enkel meer informatie over uw identiteit, die vooralsnog niet in vraag wordt gesteld. Het attest van goed gedrag en zeden van uw moeder, haar uittreksel van het strafregister, haar geboorteakte, en de geboorteaktes van uw broer G.D. bevatten op hun buurt gegevens over de identiteit van respectievelijk uw moeder en uw broer G.D.. De bundel met reservatieformulieren en de bundel boarding passes bevatten meer gegevens over uw reisroute, die momenteel eveneens geen onderwerp is van discussie. De tekening van de buurt waar u woonde geeft een beter beeld van de omgeving waar u woonde. Meer informatie over het familiebedrijf waar uw moeder werkte kan gevonden worden in de bundel contracten en facturen van het desbetreffende bedrijf. De bundel certificaten in verband met respectievelijk uw opleiding en die van uw broer G.D. vertellen meer over jullie onderwijsniveau. Van de kopie het kasticket van een betaling valt af te leiden dat uw broer G.D. nog een opleiding wenste te volgen voor uw vertrek uit El Salvador. Wat betreft uw opmerkingen over het gehoorverslag dient opgemerkt te worden dat deze geen betrekking hebben op essentiële informatie, en voornamelijk ingaan op schrijfwijze van enkele woorden en namen. Deze opmerkingen hebben echter geen invloed op bovenstaande beslissing.”

Voormelde motiveringen in de bestreden beslissingen zijn pertinent, correct en vinden steun in de administratieve dossiers en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Verzoekers leggen bij aanvullende nota een psychologisch attest van 4 oktober 2021 van psycholoog J. Cramm neer in hoofde van verzoekster (aanvullende nota, stuk 1) en voeren aan dat de bevindingen van de psycholoog stroken met hun relaas en verklaren waarom verzoekster in haar land geen uitweg meer zag. De Raad wijst er echter op dat dergelijk attest niet kan volstaan om de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen te herstellen. Psychologische attesten vormen immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt ook dat de erin neergeschreven vervolgingsfeiten gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoekster. De Raad wijst er verder op dat uit deze attesten noch uit enig ander element kan blijken dat verzoeksters mentale of psychische gezondheidstoestand van die aard was om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Het attest maakt melding dat verzoekster te kampen heeft met PTSS, doch de Raad wijst erop dat hieruit niet blijkt of deze diagnose werd genomen op basis van objectief neuropsychologisch onderzoek. Het attest maakt verder melding van nachtmerries, een vermijding van prikkels, negatieve veranderingen in cognitie en stemming, depressie, angst, eenzaamheid, moedeloosheid en slaap- en concentratieproblemen. Uit dit attest kan echter niet blijken dat verzoeksters cognitieve geheugen zou zijn aangetast in die mate dat zij niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud op een coherente en consistente wijze haar relaas toe te lichten. Dit kan evenmin blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Het neergelegde psychologisch attest laat derhalve niet toe om de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen.

De Raad merkt nog op dat, waar het psychologisch attest stelt dat verzoeksters psychische toestand bij een terugkeer naar El Salvador een daling zou inhouden van haar levenskwaliteit, psychisch welzijn en functioneren, verzoekers hiermee niet aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade bij een terugkeer naar El Salvador. Dergelijk betoog stuurt in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij door de huidige COVID-19 crisis bij een terugkeer naar El Salvador geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet worden met deze ziekte, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP